

EEN TROTS EN APART VOLKJE

'Onhandelbaar', zegt de één. "Harde zwoegers", zegt de ander. Het lijdend voorwerp hier zijn de genisten. Waarom zijn de meningen zo verdeeld over hen? Dat antwoord kan alleen worden gegeven door de genisten zelf.

'Ach, die rare meningen kunnen ons niet schelen', zegt soldaat Clemens Bonte. 'We kijken alleen trots omhoog en daar heeft het kader moeite mee.'

'Een trots en apart volkje van harde werkers' noemen de genisten zichzelf. Zelfs de betiteling "arrogant" vinden ze op zichzelf slaan. Bonte: 'het is toch zo dat zonder ons het kamp plat ligt? Wie anders kan voor de elektriciteitsvoorziening zorgen of bunkers bouwen.'

'Ach' relateert hun commandant, sergeant-majoor Frans Akkermans, 'deze club is bij diverse eenheden en opleidingen bij elkaar geharkt en voelen zich aaneengeschakeld door hun vakopleiding. Misschien een moeilijke club, maar het zijn stuk voor stuk gouden jongens.' Akkermans ziet zich als "pappie" van de genisten. 'Ik kan gewoon goed met hen opschieten omdat ik hun taal spreek. Ik vloek als zij vloeken en voel me, net als hen, een technet in hart en nieren. En niet zozeer militair. De jongens weten dat.'

Veel gepresteerd

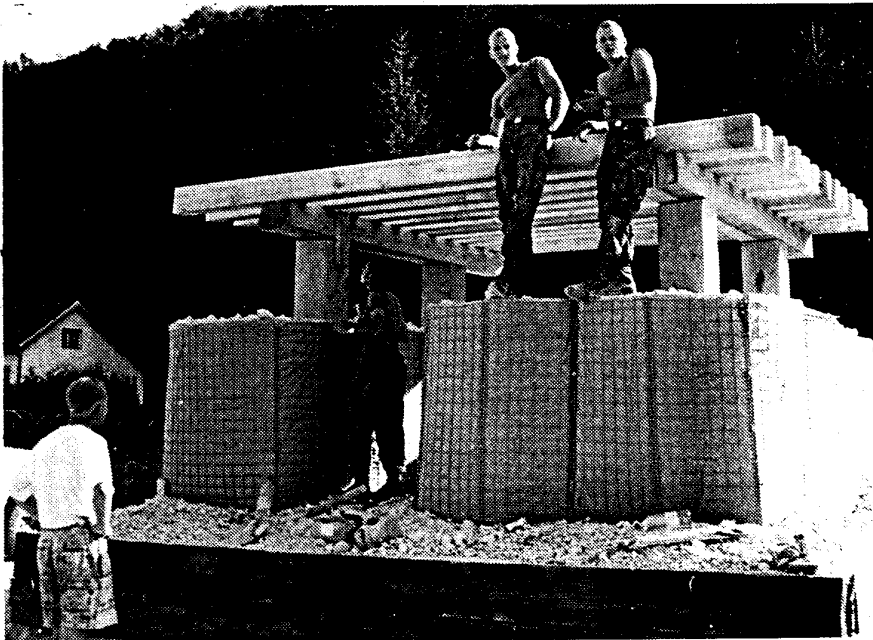
Het geniepeloton heeft in een half jaar, ongelooflijk veel gepresteerd (zie kader).

Het geniepeloton heeft in een half jaar tijd de volgende klussen verricht voor 1 (NL/BE) VN Transportbataljon:

- 4 (geclusterde) bunkers voor de Belgische cie
- 2 woonprefabs voor de Alpha cie
- 6 bunker voor de Alpha cie
- spuitplaats voor sw Alpha cie
- 2 bunkers voor de staf
- 5 woonprefabs en 1 "natte" prefab voor SSV cie
- prefab voor de Koninklijke Marechaussee
- Bataljonshulppost (BHP) voor de Geneeskundigen
- Comcen in prefab ingebouwd
- fitness-ruimte voor de staf
- nieuwe bar voor de staf
- renovatie van waterleidingen en electriciteitsbedrading

toch heeft Akkermans enkele puntjes van kritiek. "Teveel verleent de staf prioriteit aan zichzelf. Een stafbar bouwen, dat is voor mij prima'. Verzuchtend: 'Maar waarom moet er met spoed een fitness-hok worden gebouwd dat voor meer dan vier weken leeg staat?' Ook de andere genisten vinden het jammer dat er soms voor hen vreemde prioriteiten worden

gesteld. 'Wat dacht je van hordeuren voor de staf die in belang gelijk worden gesteld met Mag-bunkertjes voor de Alpha-compagnie", klaagt korporaal Marcel Boukes.

om mee te mogen doen aan de bouw van de stenen kolossen. 'Het is zo mooi om in een klein weekje met maar vier of vijf man in staat te zijn zo'n grote bunker te bouwen', zegt hij enthousiast. En het benodigde materieel? 'Zaken als hout wordt geregeld in de buurt en het grind komt uit de groeve van Vitez', informeert Bonte. 'Alleen het zand komt uit Nederland.'

"Misschien een moeilijke club, maar het zijn stuk voor stuk gouden jongens"

Scharrelen

'Het valt niet mee om dat materiaal bij elkaar te scharrelen', vult de sergeant-majoor aan. 'Je moet niet vergeten dat we in een oorlogsgebied zitten. En dan noem ik nog niet eens de bemoeienis van de HVO (leger van de Bosnische Kroaten, red.) verder worden wij zelf regelmatig bestolen. Krijg je eersteklas rotzooi of minder dan voor wat je hebt betaald. Zo kregen we laatst beton aangeleverd in vrachtwagens dat al zo was uitgedroogd dat we er alleen betonnen platen van hebben kunnen maken.'

Hoewel de genisten meestal binnen de Nederlands-Belgische omheiningen werken, worden ze soms pijnlijk herinnerd aan de oorlog buiten. Akkermans: 'Op een dag was onze metaalleverancier verdwenen. Is hij gevlucht of ligt hij in een zwarte zak? Niemand die dat kan vertellen.'

Vervolg op pagina 8

Beroepskankeraars

De kritiek ten spijt, de genisten houden van hun werk. En vooral van het grove werk zoals het bouwen van bunkers. 'Genisten zijn beroepskankeraars, maar juist over dat zware werk wordt niet geklaagd'. Zegt Akkermans. Zo is soldaat 'Clee' Bonte officieel aangesteld als elektricien, maar doet hij er alles aan

Eigen potje koken

Sld van der Zwan vindt de nieuwe lokatie maar saai, 'Een tijdje terug zaten we in Benkovac. Toen vielen er regelmatig granaten, maar nu is de spanning er een beetje af. We zijn op het CVV niet genoeg voorbereid op de verveling. Wat moet je doen met je vrije tijd? Ook contact met de Kenyanen hebben we hier eigenlijk niet. Ze hebben een heel andere cultuur.' Het vermaak moet nu vooral komen van de spelletjes. Er zijn al verschillende rages geweest: Risk, Monopoly, Axes and Allies, Kaarten, Schaken. Dat laatste wordt ook wel eens gedaan met Keniaanse tegenstanders.

Om gezondheidsredenen, of omdat de eetcultuur teveel verschilt naar de zin van de smaakpapillen, koken de mannen zelf. De één brengt het er hierbij beter vanaf dan de ander.

Toch zullen de meesten bij hun thuiskomst familie en vrienden kunnen verbazen met de in zes maanden opgedane huishoudelijke vaardigheden. Niet voor niets heeft men hier het gezegde: 'Een vent die gediend heeft in zuid, is een aanwinst voor de bruid.'

Vervolg van pagina 3

Het zoeken van de benodigde materialen wordt ondermeer verricht door kapitein Nico van der Zee. Volgens de genisten een echte beroepsritselaar. 'Als hij ergens wat spullen heeft losgekocht, dan krijg je binnen de kortste keren een berichtje om ze op te komen halen', zegt korporaal Marcel Boukes. 'Mag je houten balken gaan halen met een gewicht van zeven ton. Nou, daar heeft m'n viertonner wel eens moeite mee.'

Boven de sterkte

Het geniepeloton is organisatorisch gezien zeker bijzonder. Speciaal voor de opbouw van de Alpha- en de Stafstafverzorgingscompagnie van het Transportbataljon is er een eenheid van 22 man boven de organieke sterkte van die eenheid met rotatie T4 meegestuurd. Begin november keren deze genisten terug naar Nederland, dan blijven bij elke compagnie slechts vijf genisten over die dan alleen voor het onderhoud verantwoordelijk zijn.

Signaalte

In wat men lief heeft, legt men zijn ziel

Hub Aendekerk, aalmoezenier

DOORDENKERTJE

Mijn tijd hier zit er op. Wij hebben het samen gefikst. De gastvrijheid overal in de sectoren alsook op Pleso was hartverwarmend. Zo kon ik me toch "thuis" voelen. Daarvoor mijn oprechte dank. Zo viel het mij ook op dat veel comcens in de sectoren "meer" waren dan communicatiecentra. Jullie waren een opvang- en gesprekscentrum, een thuishaven voor alle Nederlandse Unmo's, UNHCR en ECMM maar ook een tolk en hulp voor vele nationaliteiten. Die creativiteit van jullie is bewonderswaardig en wordt alom geroemd. Ga zo door. Vlak voor het vertrek van rotatie V6 naar Nederland houden wij GV-ers nog een bezinningsdienst in het Holland Huis. Wij proberen woorden te geven aan ons werk gedurende zes maanden. We nemen afscheid in de hoop dat bijzondere ervaringen waardevolle leermomenten blijven naar een betere toekomst. Hopelijk tot dan, rotatie 6. Rest mij ook het thuisfront te bedanken voor de vele brieven en kaarten die ik mocht ontvangen. Door dat contact gaven jullie mij toch een geborgenheidsgevoel. Als ode aan jullie heb ik de volgende hartekreet vanmorgen in de kerkdienst gezongen:

ALLEEN WIE HET GEGEVEN IS

Hoe leert een kind beminnen
de man die kust zijn vrouw
Hoe leert een kind beminnen
het hoort: ik hou van jou
Hoe leert een kind beminnen
vergeving volgt altijd

Refr.

Alleen wie het gegeven is
bemind te zijn
alleen wie dat gegeven is
kan weten wat liefde is
kan weten dat alleen de liefde leven is

Wat maakt een man tot vader
een kind dat bij hem schuilt
Wat maakt een vrouw tot moeder
een kind dat drinkt en huilt
Wat maakt een man tot vader
een kind dat vecht met hem
Wat maakt een vrouw tot moeder
een kind herkent haar stem

O mens wil toch beminnen
een ander roept je naam
een ander wil jou vinden
vlucht niet bij hem vandaan

en weet je kunt beminnen
want jij wordt zelf bemind
je hebt het niet van vreemden
je bent Gods eigen kind

Hub Aendekerk, aalmoezenier

Er was eens een VN militair. Hij had in de Engelse PX een beetje aangetroffen, Mastur geheten. Ze werden dikke maatjes. Waar de één ging, ging de ander. Nu zijn ze samen naar Nederland, waar het leven goed is. Het gezellige stel zal hier gemist worden.

KORTE MEDEDELING

Vanaf 1 Oktober 1992 zijn de internationale toegangsnummers voor de telefoonnetten van elk van de voormalige republieken van Joegoslavië gewijzigd. Het oude landnummer was 38. De nieuwe landnummers worden als volgt:

387 Bosnië & Hercegowina
385 Kroatië
381 Federale Republiek Joegoslavië
389 Macedonië
386 Slovenië

Met het nieuwe landnummer moet bijv. een fax naar de sectie Voorlichting op het UNPROFOR hoofdkwartier in Zagreb als volgt ingetoetst worden. Na het internationale toegangsnummer (09 vanuit Nederland) volgt 385-41-171988.